ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майна, ліса, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

УЧИТЕЛІ, ДЕ ВАША СТОРІНКА?

Не відповідайте. Ваші оправдання — стара історія. Ось вона у формі декламації: "Вчимо діточу школу, чистимо й замітаємо, вчимо співу й музики, миємо й ролі переписуємо, підготовляємося до лекцій і пишемо ноти цілими ночами, палимо і дрова рубаємо; а коли-б не це, ми самі ухвалювали-б і самі виконували-б всю відділову роботу".

Говорите, що вчите діточу школу? Нам цікаво знати-б, як ви її вчите, яких метод вживаєте, який успіх чи застій в ньому вашому навчанні, що по вашій думці спричинило успіх чи застій? І нам не тільки цікаво взнати, але ми повинні-б знати про все те.

Підготовляєте лекції? Ми раді-б знати, як публика їх сприймає, і чи інтересуються ними? Або, може ви надармо тратите свої ночі? Як що так, то пишіть і про це. Думаємо, що в нашій організації знайдуться товариші, що й цьому лихові порадили-б. Про спів і музику також здалося-б час від часу дещо написати до своєї сторінки. Є товариші, що й тим інтересуються, ая.

Школа, спів, музика, лекції, освітні курси — це всьо нас цікавить. Про замітання, миття, палення і т. п. не пишіть. Ми знаємо, що кожний чоловік мусить це робити й це для нас не інтересне. Що до роль, то, очевидно, аматори у вашій місцевости знають писати й читати — хай же й ролі розписують. Цілими ночами ноти пишете? Ха, ха, ха! Ноти продаються і то по дуже умірковaній ціні, а ніч на це, щоби відпочивати.

Ваша сторінка — це всім нам відома справа. Про неї говорилося на з'їзді ТУРФДім, про неї писалося у пресі й говорилося по відділах, а учителі ані ду-ду. Чи не сором для вас, щоби так погано розчарувати нас всіх? Зі своєї сторінки ви найбільше скористаєте, бо, обмінявшись своїми думками й досвідом, ви багато навчитеся. А може... тее... як то кажуть, що коли два рабіни зійдуться, то ніколи між собою не розмовляють, бо мовляв, що знає один, те знає і другий, і розмова в таких випадках, пуста річ. Та "найся преч каже", щоби наші вчителі вже так думали.

Ми бажаємо, а ваша повинність, щоб писати про свою роботу. Пишіть-же! Це, що ви не ґазетярі — пусте. Товариші редактори знають про ваші письменницькі здібности, знають вони й про наші, але що-ж — як вміємо, так пієм. Пишіть, бо люде можуть всіляко думати, та щоб і справді не додумалися, що наші учителі не вміють писати, чи може не хочуть писати до своєї преси. Ну, а в крайнім разі, пишіть хоч про те, чому не дописуєте до своєї сторінки. Ми віримо, що це буде інтересна для нас всіх тема. От хоч одну ніч перестаньте писати ноти, а напишіть допис. Ми віримо, що члени ваших відділів ТУРФДім простять вам за одну "змарновану" ніч.

О. Шолдра.

Кватсіно, Б. К.

КАЖЕТЕ, ЩО НЕ МАЄТЕ ЧАСУ ПРАЦЮВАТИ?

Прочитав я статтю в 45. числі "У.Р.В." "Даймо часу працювати вчителеві" й задумав хоч пару слів написати й собі. Воно правда, що наші вчителі працюють досить багато в наших організаціях, але не треба так переборщувати, як переборщено у вище згаданому дописові.

Ми знаємо з досвіду, що людина ніколи більше неробить роботи, як она може зробити і знаємо, що ніде не спускаються так дуже на вчителя, як це подано дописувачем Данилом. Зате знаємо, що наші учителі-курсанти самі стараються захопити в свої руки всю працю, всякі урядування, бо думають, що без них ніхто нічого не може зробити, помимо того, що організація вже роки існувала без них і розвивалася. А зараз є так: приїде вчитель до місцевости вчити дітей і вести іншу працю, він насамперед старається здобути симпатію у товаришів, та щоб її здобути, то треба з чимось виказатися, от хоч би й власною працею. І тоді вчитель береться до мистецтва, показує що він "ліпше знає" від попереднього режісера і таким способом усуває свого попередника помалу, а забірає його місце. Там далі ще говорить поміж членами, що він розуміє дуже добре організаційну працю й тоді вибірають його до заряду. Коли-ж часом члени відділу нехочуть вибрати, тоді вчителі самі зголошуються. Ще трохи й не один з них береться співати сольові пісні, думаючи, що без нього не обійдеться, відтак забірають найголовніші ролі в представленні для себе і для своєї товаришки, мотивуючи, що так ніхто невдасть і т. д. Отак помалу сам набере роботи, як віл на роги і тоді жалується й нарікає, що перетяжений працею і ніхто не звертає на це уваги, а не звертає тому, що він всіх скритикував, й вони на його думку, нічого не знають.

Ось така поведінка доводить до того, що вчитель мусить виконувати всяку працю, хоч в дійсності виконує її лише поверховно, бо всьої праці як слід неможе виконати.

Буває й таке, набере не один з вчителів багато роботи і споминається більшої платні, бо забагато роботи має, наче-б то вища платня могла влекшити йому роботу. Коли-ж йому відмовлять з певних причин тієї підвишки, починає нарікати, а з часом постепенно занедбувати працю. Впарі з тим зароджується й злосливість до заряду відділу, що той не виконав його домагання. Таке відношення не приносить добрих наслідків і він мусить лишати місцевість одну й мандрувати в другу, а інші голосять в ґазеті "дайте змогу працювати нам". А ми знаємо, що часу вони мають багато більше як фабричний робітник, котрий так само віддає всі вечері для організаційної праці. Ми знаємо, що всі учителі починають науку не скорше як о 4.30 год., отже, як би вчитель вставав в 8-ій годині рано, то за 8 годин він має надто досить часу, щоб приготовитися до школи і переглянути книжку чи ґазету а то й написати кілька нот, (хоч цю роботу можуть робити самі мандолністки). Так само нічого нестелося-б і вчителеві, як би присвятив 10 мінут на замітання школи.

Праця кожного вчителя після навчання в школі є його організаційним обовязком так само, як кожного товариша. Звичайний робітник працює 10 годин денно і після тої праці кожний вечер віддає на грання роль, хоровий спів, ходить на засідання двох-трох зарядів, є в комітетах, до того дехто з них сповняє ще й секретарку, що забирає кілька годин тижнево, через яку не спить до 1-ої години нічи а рано знов встає в 6-ій годині і якось він витримує всю оту працю, а витримує її тому, що любить свою організацію і для неї працює. Отже, як може робітник встати рано, то чому-б вчителі не мали вставати рано, щоб підготовити свою працю як слід? Коли-ж вони сплять до 10. або 11. години, тоді й певно, що вони нематимуть часу виконати належної праці.

Я не думаю, що багато є таких вчителів, але знаю з досвіду, що лише вище згадані звичайно й нарікають.

Я сказав-би менше говорити, а ліпше вплянувати свою працю, тоді кожний вчитель зможе виконати все як слід і небуде чого нарікати.

Не курсант.

Тіммінс, Онт.

БІЛЬШЕ ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ І ПЛЯНОВОСТИ.

Відділ ТУРФДім в Лондон, Онт. працює не зле, але він мігби працювати далеко краще, якби більш пляново і ділово вів працю. Недостачі в пляновості нашої праці є слідуючі:

1. Наш заряд звертається до всего членства за потвердженням не тільки важніших справ, але дуже часто навіть дрібних, які міг би виконати сам і з якими нема потреби ждати аж до зборів. Бо тим способом затягається робота.

2. У вибиранні ріжних комітетів для влаштування пресових чи інших кампаній наш заряд попадає в другу крайність і настановляє комітети сам. З цего повстає часом замішання, бо члени не знають про такі комітети, що відбувається на зборці.

3. Не знаю, чому наш заряд, як відбуває свої засідання, кличе на них рядових членів. По мойому цего заряд не повинен робити, бо багато дорадників тільки затягають мітінґи і вирішення справ.

4. В нашому відділі замало ведеться освітньої праці. Тому члени не познайомлені як слід з організаційними правилами і ухвалами і через те на мітінґах, як станемо пояснювати собі ріжні правила, то й справ не маємо часу вирішити.

Член.

Лондон, Онт.

ПРАЦЮЮТЬ, ХОЧ І НЕ ПИШУТЬ ПРО СЕБЕ.

Я перебуваю в Торонто, Онт. вже кілька місяців й не поминув ще ні одного представлення чи концерту. Кожної суботи буваю на представленнях, а що неділі на концертах. Хоч і не пишуть про це торонтонські робкори, рішився я хоч пару слів написати про ту працю торонтонського відділу ТУРФДім, що бачу кожньочасно на сцені.

Грали драми й комедії. На сцені були "Розбійник Кармелюк", "Назар Стодоля", "Людожор", "Пісня нужди", "Сто тисяч", "Скупар" і багато-багато інших. Гра аматорів є віддана з чуттям. Вони заставляють публику сміятися й плакати, тішитись й сумуватись. Так само й гарно виконана вся сценерія тов. Кучмаком.

Слід також згадати про відділ ТУРФДім з Вест Торонто, що встроїв 2 концерти в У.Р.Д. в Торонто. Їхній перший концерт давала сама молодь. Малесенькі школярі один за одним виступали зза куліс на сцену з дібраними декламаціями, піснями й музичними творами. Й радо вітала публика отих малолітніх працівників. На 14. квітня виступила вже старша орхестра. Виступи її теж вподобали собі присутні.

Недавно відкрили в Торонто читальню. Чимале число читачів і слухачів вчащає до неї кожнього вечора. Всі вони читають ґазети й журнали, а відтак обговорюють прочитане. Правда, що не всі ще українські робітники, які находяться в Торонто, заходять до тієї читальні. А добре було-б всіх їх туди затягувати, щоб набірались знання, поширювали свій світогляд.

Читальня відкрита від 7-ої до 10-ої години вечером й, гадаю, тоді в кожного є час прийти до читальні в Укр. Роб. Домі.

В. Ґ.

Торонто, Онт.

ОТ ЩО Я ПОМІТИВ.

Подія, про яку я не можу забути, мала місце в Українськім Робітничім Домі в Тіммінс, Онт. Хоч після того промину ло вже 5 неділь часу, то, коли приглянутись нашій публиці, а членам українських робітничих організацій з окрема, так ця справа все буде новою.

В нас, як звичайно буває, кожний, хто приходить на наші підприємства, старається, щоби при дверях жертвував як найменше.

А є й такі, що сюди туди покрутяться і за хвилину вже й вони сидять навіть без значка, що товаришки чіпають при дверях.

Не так справа малась тоді, коли Укр. Роб.-Дім був винайнятий 18. 19. 20. і 21. березня. Тоді малі діти не робили перегонів по салі, а було їх майже більше, як на наших підприємствах в Укр. Роб. Домі. Тишина була й малі тихо сиділи. Але тоді грали анґлійські артисти, яких ми не розуміли і всіх їхніх слів. Тоді наші деякі члени червоніли. Вони думали, що коли в Укр. Роб. Домі бувають по більшій части на підприємствах безплатно, то й цим разом для них вдається штука. І цим разом вони попались. Коли такі безплатні "гості" дивом замотались до передних рядів крісел, думали, що на тім скінчиться, мовляв, добре, що вже сидять.

Аж тут скоїлось лихо. Приходить людина, що належала до згаданої ґрупи. І в "гонорі" випроваджає "гостей" до сіний по тикити.

Інші таки сіли в задний ряд крісел без тикита. Видно було, що впорядчик й те бачив, але з поваги до лейді (як вони називають) не смів ще раз показати, де тикети купується. І коли я бачу, як на наші підприємства приходять такі безплатні "гості", насувається думка: коли-б то ми настільки спромоглися, що-б ми наші підприємства відбували в суботи, а ціна місць була-б назначена.

Тоді наші впорядчики малися-б в роботі. Неодин був би ласкаво перепрошений, щоб вийшов з крісла, тай тикит купив. Та поки-що в нас це неможливе. Ми мусимо наші підприємства відбувати далі в неділю за вільними датками. Але глядачам нашим членам і не членам радимо, що, коли дають при дверях вільні датки, так щоб менше не давали як 25 центів. Подумайте робітники, що на найпідліший буржуазний "шов" за 25 ц. тикета ніхто не купить. Треба-ж мати совість над тими робітниками, що також працюють на прожиття в майні як всі прочі. До того цілий тиждень вечерами заняті вони пробами на сцені в Укр. Роб. Домі, а в неділю від 6 години вечером до 12. ночі похарактеризовані мучаться поза сценою з тією думкою, що бодай пару доларів збереться на якусь робітничу ціль.

І коли підчас представлення в нашій сали знаходиться около двіста слухачів, то при дверах зберуть колєкти 25 — 35 доларів.

До того ще додати-й ту суму, яка сягає около 10 доларів, що сами аматори жертвують в ґардеробі підчас свого перебирання й при вході на сцену. Робітники повинні зрозуміти, що, коли приходять на робітниче мистецтво, щоб налюбуватись, не вистарчить заповнити салю, а треба й жертвувати на піддержку отого робітничого мистецтва.

Робкор.

Тіммінс, Онт.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС.

Дня 12. квітня ц. р. пролетіла сумна вістка увесь Колгорст, що в шпиталі умерла т-ка Евдокія Жмурчик. Покійна Евдокія походила з села Белелуї, повіту снятинського. Прожила 24 роки. Перед двома роками приїхала до Канади до свого мужа в Колгорст, Алта. Тут вступила до Р.З.Т.

Захорівши по раз другий на ту саму хоробу, котрої не могла перемогти, розпращалась зі світом. На похорон свій, що відбувся при участи майже всіх членів Р.З.Т. з Колгорст, рідних, односельчан та знакомих, покійна товаришка не жадала, щоб він відпроваджував її на вічний спочинок. Покійна товаришка Доця зіставила по собі товариша життя Кифу й двоє діточок. Хай земля буде її пером.

Матвій Грицько.

Колгорст, Алта.

СВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ ВІДКРИТТЯ УКР. РОБ. ДОМУ

Дня 31. березня святкували ми відкриття Українського Робітничого Дому в Домініон, Н. С. День той відсвяткували ми спільною вечерею. Зійшлося чимало товаришів і товаришок, погуторили між собою дружньо й забавилися. Виступали теж і промовці. Перший заговорив голова відділу ТУРФДім тов. Сеґедін. У своїй промові вказав він на ціль і завдання освітньої організації ТУРФДім між працюючими, та переповів діяльність місцевого відділу в новому власному будинку.

Другий промовляв тов. С. Фурлей з Сидней, Н. С. Згадати слід, що отой товариш зорґанізував ще в 1924 р. Р.З.Т. але що розпочався тоді страйк й орґанізація та не могла втриматися. Присуткі радо повітали т-ша Фурлея. У своїй промові тов. Фурлей переповів, які користи подає ТУРФДім для членів і членкинь та для робітничої кляси.

Т. Д. Содома, секр.

Домініон, Н. С.

ПОШУКУЮ свого двоюрідного брата, Стефана Потапчука, з села Ставки, волості Черняковської. Він довгий час перебував в місті Шікаго. Хто знав би про него, або він самий хай зголоситься на адресу:
PHILLIP HOLOWKA
Camp 2. Michel. B. C.

МАЮ НА ПРОДАЖ або до винайму стор (гросерня і бучарня) на розі вулиць Стела й Поверс, під числом 474 Стела евеню. В сторі є всі потрібні прибори до ведення бизнесу. Інтересованих прошу зголошуватись по близші інформації до стору. (67)

"ІЗБАВИ НАС ВІД ЗЛОГО — АМІНЬ".

До містечка Бінфейт, Саск., наспіло письмо до одної дівчини, що працює в сторі. Письмо те переслала її товаришка з Ріджайни, Саск. Це письмо з датою 20. квітня ц. р. має напись на горі "Правда" й писане десь в місцевости Завалів, з якого краю немає подано. У тому письмі зазначується, що "епископи узнали це за правду і матка божа закилася у молитву, котру вносимо до тебе: Ізбави нас від слого, амінь.

Хто цю картку отримає, хай напише таких 10 карток і роздасть їх до 3. днів. За 4 тижні чекає його щастя, зате буде винагороджений від смутку. Хто не сповнить цего й злегковажить собі, той не дістане заслуги від бога і чекає його велика кара. Один чоловік не сповнив того обовязку, зате вмерла йому жінка, а донька захорувала — Амінь".

Отак виглядає оте "щастя й правда" сіяна чорними, темними духами поміж несвідомими працюючими. Темні сили й наємники капіталу так і хотіли-б тримати надалі працюючих в страху перед надземською карою, годуючи їх покорою і молитвою.

Що-ж, витрачувати час і місце на балачку з отими копиляними страхіттями не варто. Тим робітникам і робітницям, що дістають такі карточки від отих злих духів, треба витрутити карточку, а на їх місце дати "Українські Робітничі Вісти", які прогонять геть страх і всі оті адові сили.

П. Киба.

Бінфейт, Саск.

НІЧОГО Й НІКОГО НЕ БОЯТЬСЯ.

9. квітня я мав нагоду бачити гурток танцюристок з Радянського Союзу, що в переїзді з Ню Йорку вступили до Монтреалу, Кве. Виступи їхні були в місцевому Принцес театрі. Тут перебули вони від 8 по 13 квітня. Програма виступів була ріжноманітна.

Зараз з початку виступило 14 танцюристок у вальці Ф. Шуберта. Обійшлось без тріскотіння й ляскання усяких калаталок. На сцену виступили вони босоніж у звичайному вбранні. Здорові тілом і вільні в рухах, що зливалися в мельодію шубертівського вальца, вони зискали признання публики вже першого вечора. Кожня точка, кожній їх виступ вітали присутні гучними оплесками.

В третій частині програми були ритмічні вправи впарі зі співом революційної пісні з 1905 року, де борець за борцем виходить на сцену з червоним прапором і гине в боротьбі, а за ним входить другий бере прапор від погибшого, несе хвилину і теж гине в боротьбі з клясовим ворогом. Вже всі лягли. Хвилина мертвої тиші. Врешті один з них будиться, а враз з ним підносяться й другі, ще раз напружили свої сили і побідили відвічного клясового противника.

Залунали звуки сибірських революціонерів "Коваль", "Дубіношка" та пісня дівчат-піонірів. З піднесеними у гору руками співали бадьоро, що вони нічого й нікого небояться.

С. К.

Монтреал, Кве.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім отримав три прекрасні фільми з Рад. України п. н. "ТАРАС ТРЯСИЛО", "МИКОЛА ДЖЕРЯ" і "КРІЗЬ СЛЬОЗИ". Всі три фільми демонструються перше у Вінніпеґу й околиці, а опісля підуть в західну Канаду. Фільми будуть показуватися в такому порядку:

ІСТ КИЛДОНАН, МАН. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в четвер, 9. травня; "Микола Джеря" — в пятницю, 10. травня; "Крізь Сльози" — в суботу, 11. травня. Початок точно в годині 8.30 вечером.

ПОРТЕДЖ ЛА ПРЕРІ, МАН. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в понеділок, 13. травня; "Микола Джеря" — у вівторок, 14. травня; "Крізь Сльози" — в середу, 15. травня. Початок в годині 8.30 вечером.

БРЕНДОН, МАН. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в четвер, 16. травня; "Микола Джеря" — в пятницю, 17. травня; "Крізь Сльози" — в суботу, 18. травня. Початок точно в годині 8.30 вечером.

БІНФЕЙТ, САСК. — В Міській Салі: "Тарас Трясило" — в понеділок, 20. травня; "Микола Джеря" — у вівторок, 21. травня; "Крізь Сльози" — в середу, 22. травня. Початок в годині 8.30 вечером.

МУС ДЖО, САСК. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в четвер, 23. травня; "Микола Джеря" — в пятницю, 24. травня; "Крізь Сльози" — в суботу, 25. травня. Початок в годині 8.30 вечером.

МЕДИСИН ГЕТ, АЛТА. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в понеділок, 27. травня; "Микола Джеря" — у вівторок, 28. травня; "Крізь Сльози" — в середу, 29. травня. Початок в годині 8.30 вечером.

ЛЕТБРИДЖ, АЛТА. — В Українськім Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в четвер, 30. травня; "Микола Джеря" — в пятницю, 31. травня; "Крізь Сльози" — в суботу, 1. червня. Початок в годині 8.30 вечером.

КОЛГОРСТ, АЛТА. — В Майнерській Салі: "Тарас Трясило" — в понеділок, 3. червня; "Микола Джеря" — у вівторок, 4. червня; "Крізь Сльози" — в середу, 5. червня. Початок в годині 8.30 вечером.

В кожній місцевости й кожна фільма показується тільки один раз на вечір, тому приходіть на час і кличте своїх знайомих.

Дальша подорож буде оголошена в слідуючих числах "Українських Робітничих Вістей". Всі ті місцевости, де нема наших відділів, а бажали би бачити в себе ці прекрасні українські фільми, нехай негайно зголошуться до Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім у Вінніпеґу, подаючи одночасно, чи є відповідна саля й чи є у ній електрика.